

[Svend E. Johansen.]

der er til Gavn for enkelte store Mejerier og deres Aktionærer, men som for mange Mennesker har Arbejdsløshed og Ruin til Følge. Ikke engang Hjemmene har man haft for Øje ved Ordningens Gennemførelse. Spandemælk nedsættes f. Eks. ikke, og man bebuder endda i Ordningens Start Tvivl om, hvorvidt man er i Stand til at undgaa Prisforhøjelse.

Jeg vil blot nævne Saneringen af Borgergade—Adelgade. Den har udviklet sig til en Tragikomedie, der afslører en saadan Mangel paa Omtanke, Forudseenhed og Konduite, at man skulde tro, det var en Hjælpeklasse i Folkeskolen, der havde taget Opgaven op. Den Slags Oplevelser fremkalder ikke Tillid til Autoriteterne.

En anden af Borgernes uhyggelige Oplevelser var Kødbyskandalen. Jeg tænker navnlig paa de uhyggelige Forhold, der afsløredes i Levnedsmiddelfabrikationen i Firmaet Houlberg. Lad gaa med, at uhæderlige, profitbesatte Forretningsmænd forbyder sig. Det kan ikke undgaaes, men det kan konstateres og straffes. Jeg haaber, at Loven hjemler Ret til at fradømme den Slags asociale Individder Retten til i al Fremtid at beskæftige sig med Fremstilling af Levnedsmidler; naar en Borger kan faa sit Kørekort fradømt paa Tid eller for stedse, fordi han udsætter sine Medborgere for Fare, er der saa meget mere Grund til lignende Foranstaltninger, hvor man som her bringer Tusinder af Menneskers Sundhed i Fare. Men det uhyggeligste i denne Sag er, at Statens Levnedsmiddelkontrol totalt har svigtet. Landbrugsministeren har meddelt, at han foretager en Undersøgelse af Forholdet. Hvis denne Undersøgelse ledes af Veterinærdirektøren, under hvem Kontrolten sorterer, føler jeg mig ikke særlig tryk ved den, navnlig ikke da Veterinærdirektøren næsten sagde god for Firmaet Houlbergs Recept paa Tilvirkning af prima Stegefedt i sit sørgmuntre Interview i „Politiken“. Forhaabentlig faar Rigsdagen klar Besked om Undersøgelsens Resultat.

Jeg kan ikke deltage i Lovsangen over Statsregnskabet's Overskud paa godt 100 Mill. Kr. I den Henseende deler jeg det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Kritik af Finansministerens manglende Evne til at lægge et Budget. I en Tid som denne, hvor Borgerne er i høj Grad spændt for økonomisk, er det meningsløst, at Finansministeren til Overmaal trækker Pengene ud af Lommen paa Folk. Det behøver ikke absolut at være en rosværdig Opgave, at det offentlige,

Stat og Kommuner, holder et evigtvarende Plyndringstogt i Gang. Naar Hjemmene maa spare, maa Staten det ogsaa. Mon ikke Administrationen kunde forenkles i væsentlig Grad, hvis man satte god Vilje og Sagkundskab ind paa den Opgave? Uden Tvivl.

Finansministeriet gennemførte sin Opgave at tegne en kvart Milliard Statslaan med Glans. En egen hyggebetonet Tilfredshed kendetegnede Finansministerens Kommentarer til Laanet. Heroverfor vil jeg igen rejse det Spørgsmaal: Hvorfor realiserer man ikke Landmandsbankaktierne? Som enhver i denne Sal ved, er Regeringen ifølge Landmandsbankloven forpligtet til at realisere disse Aktier. Jeg vil gerne spørge, hvad der bevirker, at man klamrer sig til Aktierne og dermed bryder Loven. Forinden man bebyrder Borgerne med økonomiske Ofre, bør man realisere det, der kan gøres i Penge, navnlig selvfølgelig naar man har lovbudt Pligt til at gøre det.

Det er haarde Tider for de fleste i vort Land, og navnlig faar den jævne Middelstand Trykket at føle, værgeløst klemt inde mellem Organisationerne og Statsmagten, som den er. Middelstanden proletariseres. Det kan selvfølgelig være relativt ligegyldigt, set i den Belysning, at der i Forvejen findes et stort Proletariat. En Pølse mere eller mindre i Slagtetiden betyder ikke stort. Men det er den forkerte Vej, Udviklingen gaar. Det er ikke Middelstanden, der skal tvinges ned i Proletariatet, men Proletariatet, der skal løftes op i en højere økonomisk og kulturel Sfære.

Jeg bebrejder Regeringen, at den lukker Øjnene og lader Forarmelsen brede sig. Bestræbelserne maa sættes ind paa at hjælpe de daarligst stillede op og frem.

Vi vil gerne være med til at gøre en Indsats for Land og Folk. Vi ønsker af et ærligt Sind at være med til at gøre Folket stærkere økonomisk og større kulturelt. Paa den anden Side synes vi, at Regeringens og de samarbejdende Partiers Foranstaltninger gaar i den forkerte Retning.

Det er maaske kun en Overgang; maaske har Regeringen og dens Støttepartier Planer færdige til en Ophjælpning af vort Folks Økonomi og Kultur, muligvis er Viljen og Evnen til Stede. Derfor spørger vi — det er dog et rimeligt Krav at faa Besked saavel som en Forudsætning for at være med i Arbejdet —: Hvilke Planer og Hensigter har Regeringen og de samarbejdende Partier for Fremtiden, saavel indenrigspolitisk som udenrigspolitisk, til Gavn for Land og Folk?